

FELLINGER KÁROLY (1963) Jóka (Szlovákia)

FELLINGER KÁROLY

Csendélet

NAGYPÉNTEK

Álmomban arról még sosem
meséltem senkinek,
hogy mit álmodtam az azt
megelőző éjszaka,
most ez is megtörtént.

NORMÁLMÉRET

Minden csillag
egy bőrrönd,

megüresedett
nemlét.

Isten hiánya az,
ami teljessé
teszi életem.

Úgy érzem,
apámé is.

FÖLÖLVASÁS

Apám már halott, belőlem hiányzik,
anyámból, de leginkább az Istenből,
pohara még a helyén van, székére
senki sem ül, és ágyára sem fekszik
egy ideig a családból senki, de
közben meg mindenütt jelen van, őrt áll,
akárcsak a prágai vár előtt a
katonaságon, ahol még filmet is
forgattak vele, amatőr szerepet
kapott, persze az ellenséges német
katonák egyikét alakította,
akit menekülés közben aztán a
halálba küldött egy hős cseh katona.

ASZÚSODÁS

Ma kimúlott az egyetlen kakasunk,
 apám keltette a kendermagos kotlóval,
 a mostani tojtyúkokat viszont
 úgy vásároltuk anyámmal a
 múlt tavasszal, azt mondja, kellett a
 kakas a halott apádnak, magával
 vitte, akárcsak nagynénéd a ritka
 gyógynövényeit, amik beváltak a
 végzetes betegségek, nyavalyák ellen,
 legyőzve a halált.

POMPA

Apámnak állandóan folyt az orra,
 nem győzte anyám zsebkendővel,
 legalább tudtam, mit vegyek
 neki ünnepnapokra, legkedvesebb
 szórakozása volt, hogy naponta
 kimosott egyet, vagyis bevizezte,
 és kiterítette a szárítókötélre,
 ettől anyám dührohamot kapott,
 megszólják a szomszédok,
 hogy nem is mos,
 azt hiszik majd, hogy trehány,
 ma sem tudom eldönteni, apám
 szórakozásból vagy segíteni akarásból
 tette-e mindezt,
 a választ magával vitte a sírba,
 mint a vadonatúj, hófehér zsebkendőt,
 ami elolvadt anyám szemében,
 amikor kiválasztotta a kínai boltban,
 amit a halottöltőtető apám
 kabátzsebébe gyömöszölt.

ZSÁKMÁNY

Apám szemében csomókban
 huny ki a villanykörte fénye,
 hiánya úgy köröz
 fölöttem, mint az állatkertben
 nevelt dögkeselyű, meggyűrűzve,
 nyomkövetővel ellátva,
 apám amíg élt, nem bánt meg
 semmit, most ott, két méterrel
 a föld alatt mi lett, vadonatúj
 reményekkel teli postaláda.

SZILVAMAG

Apám elérte,
 hogy a sírjánál végre letegezzem,
 amíg élt, sose mertem volna, pedig
 a testvéreim közül aztán egyik
 sem magázta, engem nevemen szólít
 az unokám, édesanyja kórházban
 fekszik, ultrahang-kivizsgálásra vár,
 tegnapelőtt vérzett, nehogy elmenjen
 az a gyerek, apámnak a halálos
 ágyán elújságotam, hogy várandós
 az unokája, talán még korai
 volt szegénnyel megosztani a jó hírt,
 mert errefelé babonás az ember,
 és a jövő visszafelé folyik a
 felejtés egyhangú óceánjába.

NAPRAFORGÓ

Apám bemegy a terembe,
 mielőtt kijönne,
 becsukom előtte az ajtót,
 teljes erőmből nyomom,
 nem akarom, hogy kijöjjön,
 olyan vagyok, mint öt-hat évesen,
 amolyan igazi játéknak szánom,
 amikor érzem, hogy győztem,
 belülről elfordítja a zárat.

NÉGYSOROS

Apám olyan volt a koporsóban,
 mint méhecske a művirágon,
 mint méhecske a művirágon
 apám sírján, apám sírján.

Kedves Olvasóink!

A Kortárs folyóirat 2017-ben is kiosztotta a Kortárs-díjakat. A díjat a szerkesztőség ítéli oda az adott évben a lapban publikáló szerzők közül azoknak, akiket eddigi művészeti teljesítményük alapján arra érdemesnek ítél.

2017-ben hárman kapták meg a Kortárs-díjat:

Tandori Dezső író, költő, műfordító; *Márkus Béla* kritikus, irodalomtörténész; *Kis-Tóth Ferenc* képzőművész

Korábbi Kortárs-díjasok: *Ágh István, Alexa Károly, András Sándor, Beney Zsuzsa, Bertók László, Bodor Ádám, Bogdán László, Bor Ambrus, Czakó Gábor, Czigány Lóránt, Cseres Tibor, Csiki László, Csoóri Sándor, Domokos Mátyás, Egyed Péter, Ferenczes István, Gergely Ágnes, Gion Nándor, Jovián György, Kolozsvári Papp László, Kovács András Ferenc, Kovács István, Krizbai Gergely, Kulcsár Szabó Ernő, Lászlóffy Aladár, Lator László, Markó Béla, Marno János, Marsall László, Miklós Árpád, Mészöly Miklós, Monostori Imre, Nagy Gáspár, N. Pál József, Orbán Ottó (különdíj), Papp Tibor, Páskándi Géza, Rákos Sándor, Szabó Gyula, Szepesi Attila, Szigethy Gábor, Sziveri János, Tatay Sándor, Tolnai Ottó, Tornai József, Térey János, Tóth Judit, Tóth László, Tőkéczi László, Vasadi Péter, Vasy Géza, Vathy Zsuzsa, Veress Miklós és Zalán Tibor*